

8. Sethe 1937.

1

Estimada Mercè - la terra canta d'altre em. va ser
perdu. dolorosament. No esperava pas que els
nostres pecats però quessin tota aquesta reborn
fari. Justament ara, que no abusarem pas, i
ens manteniem i molt disquets. En hi, hauriem
de renunciar als nostres encontres "casuals"
perquè ja no estaria ho que haguessim de
formar a omnisar-nos. D'aquesta beta, la nostra
avertició pel colar bala no farà si no veïden.

Be. Ja convenc que et faci per la cam per
nada que no hi en representen les meves visi
tes. Però, si hi és mica, la cosa no tindria
res d'extraordinari car i Esperança és, ho
sap Rothorn, la seva germana i les visites
entre malalts i malalts són autoritzades

quan hi ha famílies enderriç. Pots recordar que jo t'ho havia fet notar alguna vegada. Si no recordo malament, tu em vas respondre que l'esperança, molt es un poder, quan s'és tanca aquí no volia representar el paper de Serrana l'era, sinó el d'impersona conscient.

Creus que seria molt difícil (con venença?) Jo atic dispoat a fer el que tu refereixis, M'estranya que el Dr. Jansàlez tingui autoritat suficient per parlar-te de la manera que ho feu. És que parlava per encàrrec? A mi no em va dir res, i com que ell no és el meu metge, demanaria permís al Dr. Ribas quan vi ngues.

8-set-37 2

Però total seria un dia de cada quinze! No
trinc ganes d'escriure més, mami. La trinc contra
- el que m'hi dius, - m'ha portat ~~un~~ malhumor
molt. Em sento anarquista, partidari de
la vida lliure, i amb ganes d'esgarrapar
totes les persones respectables. Si ~~has~~ ^{conviens} ~~conviens~~
d'opinió, i vols donar la companyada, soç
capaç de venir amb pijama i sabatilles
per donar-la més grossa.

Bé, que duri l'expèria i que la solista
no et pesi. Ni al convent on jo estava, van
tenir mai un reglament així!

Mària

8-Setel

